

Þingrof og nýjar kosningar, útvarpsumræða, 4. Febrúar.

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Þingrof – Kosninga – Sjálfstæðismenn – Kommúnista –
Útflutningssjóður – Varnarsamningur – Norður-Atlantshafsráðsins

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-2, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bjarni Benediktsson

Til athugunar.

Þegar ræður á þingfundum hafa verið vélritaðar, verður hverjum þingmanni gerður kostur á að lita yfir ræður sínar, svo að hann geti leiðrétt, ef um misheyrn vélritara er að ræða, og komið á framfæri lagfæringum á málfari og framsetningu, enda raskist ekki efni. Handrit með árituðum breytingum skulu að jafnaði afhent lestrarsalsverði innan viku frá því að ræðan var lögð á borð þingmanns. Að öðrum kosti verður litið svo á, að ekki sé óskað að gera tillögur um leiðréttingar.

JóhH.

24. mál, Sp.Þingrof og nýjar kosningar, þáttill. - Ein umr.(Útvarpsumræða).

Bjarni Benediktsson: Herra forseti. Menn hafa nú heyrt málflutning hæstv. ráðh. og vízt hafa þeir ekki sparað mörg orð. Hæstv. síðasti ráðh. talaði t. d. fullr 10 mínútur fram yfir sinn tíma, en þrátt fyrir öll fjölorðin, sem þeir hafa viðhaft, þá hafa þeir vandlega þagað um hina einföldu spurningu, sem þm. G.-K. bar fram, hvort þeir hafi staðið við þau loforð, sem þeir gáfu kjósendum fyrir kosningar eða ekki. Það var einföld spurning, sem hefði verið hægt að svara með einföldu orði, en þegar reynt er að komast fram hjá svo einfaldri spurningu með svo mörgum orðum, sem við nú höfum heyrt og innihaldslitlum, þá ber það sinn dóm í sér fólgið sjálf. Atla matti og að þeir ráðh., eins og hv. síðasti ræðumaður, sem segja nú fyrir fylgishrun Sjálfstfl., mundi með fögnuði ýta til nýrra kosninga og telja sig og sína afstöðu verða miklu styrkari, ef kjósendur veittu þeim aukið traust að einu ári líönu, en það er eitthvað annað. Hæstv. forsrh. talaði svo hér, að við hefðum verið sviptir völdum og settir í stjórn- arandstöðu um sinn. Það var ljóst að hann efaðist ekki

Afhent þm. 6. febr.

um , hver úrslitin yrðu þegar gengið yrði til kosninga næst, hvort sem það verður skjótlega eða seint. Nú, ekki ætti að vera amalegt fyrir ríkisstj. að ganga til kosninga, þegar allar verólækkningar fara að koma fram, sem Lúóvík Jósefsson var að segja ^{hér} frá áðan og Gylfi Þ. Gíslason endurtók með þeirri mjög villandi frásögn af óþekktri skýrslu, sem hann var að lesa hér upp, en það er greinilegt að þeir óttast og vita að fólkið verður farið að finna um vornatur dálitla aðra raun af verólaginu í landinu en þeir segja fyrir nú, og þess vegna kemur skjálftinn og óttinn við kosningarnar, sem við förum fram á. Við biðjum ekki um stjórnaraðstöðu eða völd án dóms kosninga. Við hirðum ekki um að vinna án kosninga með neinum af þeim flokki, sem nú er við völd. Við óskum eftir því einu að kjósendurnir fái að segja sinn dóm. Við kvíðum dómnum ekki. Þess vegna óskum við eftir þingrofi og nýjum kosningum, en kjósendur geta farið nærri um af hverju hinir vilji forðast það umfram alla muni, og það er svona dálítið hjákátlegt þegar Gylfi Gíslason býsnast mjög yfir því að við höfum talið það einkennilegt að fá ekki að sjá dóm þeirra tveggja hagfræðinga, úttektina á þjóðarþúinu, sem ríkisstj. kvaddi til í s. l. október. Ríkisstj. hefur þó hann sjálfan, hálærðan prófessor í hagfræði innan sinna vébanda. Atli það hefði ekki átt að gera henni nógu auðvelt um að semja efnahagsúrræðin. Engu að síður kveður hún tvo erlenda hagfræðisérfræðinga til ^{og} treystir sér ekki til að kveða upp sinn dóm eða semja sínar till. fyrr en þeirra álit liggi fyrir, en álitid er af einhverjum ástæðum þannig, að ekki aðeins við sjálfstæðis-

menn, heldur þjóðin öll eru dulin þess hvað í álitinu felst, en hitt vita allir, sem til mála þekkja og samninga lagafrv., að eins og nú er komið með þeim margþættu ákvæðum, sem þurfa að vera í slíku efnahagsfrv., sem hér var samb. á þremur dögum fyrir jól, þá er ómögulegt að ætlast til þess að það sé samið af neinum öðrum en þeim, sem hafa aðgang að fyllstu upplýsingum og sérfræðilegum athugunum. Alveg eins og það væri fráleitt að krefjast þess að stjórnarandstaða leggði í heild fram fjárlagafrv. Það er fjmrh. einn og hans viðtaka starfsstofnun, sem það getur samið. Það er enginn vandi að semja gyllitillögur, falsfrv., eins og sumir aðrir hafa lagt sig niður við, en við sjálfstæðismenn kjósum ekki þá starfshætti.

Eins mætti atla að hæstv. forsrh. væri ekki óánægður með að fá kosningar, eins og hann sagði að frammi staða okkar sjálfstæðismanna í varnarmálunum hefði sópað af okkur fylginu. Hví í ósköpunum vill hann þá ekki lofa kjósendunum að kveða upp sinn dóm á næsta sumri, og það er einnig óþarft að eyða mörgum orðum um þá fjarstæðu, að við sjálfstæðismenn ættum að snúast við til fylgis við hæstv. ríkisstj. vegna þess að í framkvæmd meginmála fari hún eftir stefnu okkar, en ekki eft-
~~er~~ því sem stuðningsflokkar ^{hennar} lýstu yfir fyrir kosningar. Út af fyrir sig er rétt að ríkisstj. ^{um} hefur margt brugðið frá þeim fyrirheitum, er hún hafði gefið og um sumt beitt sams konar úrræðum, sem flokkar hennar fordæmdu meðan við sjálfstæðismenn fórum með völd, en þeir gerðu þetta út frá allt öðrum forsendum en við og með þeim hætti, sem sízt vekur traust á framkvæmdinni, enda

voru þessir flokkar ekki kosnir til að framkvæma ~~þessa~~ ^{þessa} okkar stefnu, heldur ~~sinn~~ ^{sinni}, og víst er að ef okkar stefna reynist hin rétta og jafnvel óumflýjanleg fyrir þá, ~~sem~~ ^{er} lýst höfðu sig henni andstæðasta, þá mun landslýðurinn fremur treysta okkur til framkvæmdar hennar en þeim, er ætíð hafa barist á móti henni.

Ég hirði heldur ekki um að svara ~~þeim~~ ^{þeirri} ásökun að við sjálfstæðismenn unum okkur ekkert án valdanna og í ráðherrastólunum. Enn þá síður kys ég að svara fúkyróum hæstv. forsrh. Hann fór rétt með fátt. T. d. vissi hann ekki hversu lengi Alþingi hefur setið að þessu sinni. Ég segi ekki að hann segi rangt frá því vísitandi. Ég hygg hitt nær sannt að hann fylgist svo lítið með þm. og þeirra ~~til-~~ögum-tilveru, að hann hafi sagt þetta í góðri trú. Öðru ósannindapexi hans hirði ég ekki ~~um~~ að svara, frekar en spjalli Lúðvíks Jósefssonar hér á Alþingi um hæð kvensokka. Slíkar orðræður kunna að vera einhverjum til skemmtunar, en þær skýra ekki þann eðlilega ágreining sem er um lausn vandamála þjóðfélagsins. Lýðræðisþjóðfélag hvílir einmitt á því að sjónarmiðin séu mismunandi, og þar með skoðanirnar margar og hin rétta finnist einungis með því að sem flestir beri ráð sín saman og að lokum verði það haft sem sannast reynist. Enginn einn ~~sitkji-ia~~ sitji inni alla með alla speki eða hafi fundið algilda lausn allra þeirra vandamála, sem við er að etja hverju sinni. Einræðissinnar, svo sem kommúnistar, þykjast aftur á móti hafa fundið slíka allsherjarlausn stjórnmálanna og miðast störf kommúnista í öllum löndum við þá kenningu. Atburðirnir í Austur-Evrópu, ekki sízt Ungverjaland/á

síðustu mánuðum, hafa sannfært menn um hversu langt er frá því að þessi allsherjarlausn hins vísindalega sósíalisma hafi lánast í framkvæmd. Fjarri fer að þetta sé eina allsherjarbjörgunarkerfið, sem sannað hefur haldleysi sitt. Sama gerðist á enn ~~anníðalegri~~ ^{afmýjanlegri} hátt þegar þúsundára ríki Hitlers, sem hann hafði lofað einni mestu menningarþjóð heims, brann upp til agna eftir tæp 13 ár í þeim eldsloga, er einvaldurinn hafði sjálfur kveikt.

Öll mannleg reynsla sýnir að best fer á því - fyrir hvern og einn að beita nokkurri hógverð í dómum sínum og hegðun. Munurinn á skoðunum okkar sjálfstæðismanna og andstæðinga ^{anna} í efnahagsmálunum s. l. ár, hafur einmitt fyrst og fremst lýst sér í því að við sjálfstæðismenn höfum varað almenning við kenningunum um að endanleg lausn efnahagsmálanna eða varanleg úrræði þeim til bjargar væru auðfundin. Við höfum bent á, að þar sem annars staðar mundi ætíð nokkur vandi vera fyrir hendi og ný og ný úrlausnarefni skapast. Viss meginatriði yrði þó að hafa í huga, eins og ^{ad} atvinnuvegirnir gætu ekki látið af hendi meira en þeir öfluðu eða framleiddu. Ef þeir væru knúin til þess að greiða meira eins og ^{saman} ~~saman~~ saman hefur ágerzt hér á landi hin síðari ár og fóru úr öllu hófi með verkfallinu mikla 1955, þá yrði með einu eða öðru móti að taka umframgreiðslurnar aftur af þeim, sem ofmikið höfðu fengið og láta það renna til atvinnuveganna á ný. Þangað til menn áttuðu sig á þessum ^{einföldu} undirstöðusannindum, yrði um að ræða stöðugar bráðabirgðarástafanir ofan á bráðabirgðarástafanir. Þegar svo er komið sem hér var eftir verkfallið mikla 1955 er einungis um þrjár leiðir að ræða til

að jafna metin, skatta eins og í fyrra og í miklu rík-
 ari mæli nú, gengislökkun eða veróhjöðnun, sem fyrst
 og fremst lýsir sér í beinum kauplökkunum. Þetta er
 staðfeynd, sem ekki verður umflúin. Þessi íhaldsúræði,
 sem Hannibal Valdimarsson svo kallaði eins og frægt
 er orðið, verður að velja, af því að enginn annar kost-
 ur er fyrir hendi. Hvert þeirra er valið verður að miða
 við atvik hverju sinni og í sjálfu sér skiptir ekki
 öllu máli, hver aðferðin verður ofan á, ef því er full-
 nægt að undirstöðuatvinnuvegirnir endurheimta að lokum
 svo mikið að atvinnu verði haldið uppi stöðvunarlaust
 og menn skilji að raunverulega^r kjarabætur geta hér ekki
 orðið nema fyrir framleiðsluaukningu. Lausn efnahags-
 málanna er nátengd lausn alls þjóðfélagsvandans, og
 þar tjá engin töframeðul né gylliloforð, heldur vinna,
 framtak, frelsi og samstarf.

Fyrir kosningarnar töldu andstæðingarnir þessar
 kenningar vera hinar fjarstæðustu og hömruðu á þeim
 sem algeru úrræðaleysi. Gagnstætt þeim vituðu þeir til
 hinnar fullkomnu endanlegu lausnar sem og varanlegu
 úrræða, sem þeir þóttust kunna full skil á. Til slíkra
 úrræða sögðust þeir ætla að fá atbeina verkalýðsins.
 Hið mikla framlag Hermanns Jónassonar til stjórnarfor-
 ystunnar átti að vera að tryggja þann atbeina. Ég skal
 sízt gera lítið úr nauðsyn þess að hafa fylgi verka-
 lýðsins um lausn efnahagsmálanna. Gallinn er þó sá að
 verkalýðurinn er engin samstæð heild heldur sundur-
 skildir einstaklingar, sem hver hefur sína kenningu
 um lausn þessara vandamála eins og annarra. Átla má
 að næst rétttri skoðun verkalýðsins, svo mikill hluti

Þjóðarinnar sem hann er, verði komist ^{við} til almennra ^{ar} þingkosninga, þar sem þjóðarviljinn í heild lýsir sér. Auðvitað kemur þessi vilji einnig að nokkru leyti fram í verkalyósfélagunum, en ekki nema að nokkru leyti vegna þess hvernig starfsemi þeirra og uppbyggingu er háttað. Land okkar er eitt þeirra fáu vestan járntjalds þar sem kommúnistar hafa náð úrslitaáhrifum í öflugustu samtökum verkalyósins. Auðvitað beita kommúnistar því ofurvaldi í samræmi við sína sannfæringu þá, að núv. þjóðskipulag sé rotíð og þurfi niðurrifs við. Þess vegna hefur Íslenzku verkalyóshreyfingunni of oft hin síðustu ár verið ~~beitt til applausnar þjóðfélagsins, en ekki til framskráttar efnahags~~

~~Jóh.~~

Sp. 4. febr.
24. f. G.

beitt til upplausnar þjóðfélagsins, en ekki til framdráttar efnahag og heildarhagsmunum félagsmanna þeirra.

Ég segi ekki, að þetta hafi verið gert í illri trú á forystumönnunum, heldur vegna þess að þeir mátu trúna á allsherjarhjálpþæðið meira heldur en baráttuna fyrir daglegum hagsmunum verkalyóðsins. Þetta afl og þessar skoðanir eru fyrst og fremst valdandi þess ójafnvægis, sem orðið hefur í íslenskum fjárhags- og efnahagslífi síðustu árin. Vissulega er erfitt að finna lausn á þessum vanda. Hún er hvorki einföld né fljót-fengin.

Auðvitað hafa ýmsir séð, að í þessu er hægt að viðhafa skottulækningu, sem ef til vill linar sárindin í bili, en lækna ekki neitt, t. d. að friða upplausnarmennina um sinn með vegtyllum og völdum, og þegar oróskrúðið er skafið af, þá er það sú leið, sem Hermann Jónasson valdi með myndun núv. hæstv. ríkisstj., en hver lækning er fólgin í slíku? Hitt er seinfarnara en óhjákvæmilegt, áður en yfir lýkur, að fræða hvern einstakan og þjóðina í heild um hið sanna samhengi hlutanna að kenna mönnum að sjá í gegnum slagorðin og hinar fölsku kenningar, sem sumum þó er haldið fram í góðri trú.

Betri fræðslu og reynslu af ólíkum úrræðum læra menn smám saman, ^{hvað} ef hverjum einum er fyrir beztu. Stjórnvíska ætti að vera fólgin í því að forða þjóðinni frá þeim erfiðleikum, sem voru fyrirsjáanlegir, en oft er reynslan einasti skólinn, sem dugar, og svo virðist nú. Mennirnir, sem sögðust hafa allsherjarráð,

hafa nú á sex mánuðum sannað, að þeir kunna þau ekki eða gátu a. m. k. ekki komið sér saman um þau, þegar á átti að herða. Almennigur hefur ekki einu sinni fengið vitneskju um, hvernig hún leit út, sú úttekt þjóðarbúsins, sem sérstakir erlendir sérfræðingar voru fengnir til þess að gera, með aðstoð mikils hóps íslenzkra manna, og fram átti að fara fyrir opnum tjöldum. Árangur úttektarinnar var aðeins ráðstafanir, sem bera með sér ~~keim~~ enn þá meiri bráðabirgðarástafana heldur en nokkrar aðrar ráðstafanir, sem geðbar hafa verið í efnahagsmálunum fyrir eða síðar.

Í öllum þessum bráðabirgðarástöfunum er nú ^{þó} tvennt óhagganlegt. Annars vegar jätningin á því, að kaupgjaldið sé of hátt og þess vegna þurfi að gera millifærzlu á fimm hundruð milljónum í þjóðarþúinu, eins og forsrh. segir, og hins vegar sá fyrirvari kommúnista, að jätning þessarar staðreyndar haldist af þeirra hálfu, einungis á meðan þeir sjálfir eru í ríkisstj. Þegar því sé lokið skuli gamli leikurinn hafin á ný. Vel má vera, — ja ég vil nú biðja hæstv. forseta afsökunar á því, hann sendi mér boð um það, að tíminn sé liðinn, og ég hafði nú ekki ætlað mér að fara fram yfir hann, en ^{eg} notaði of langan tíma til þess að svara því, sem sá, sem talaði næst á undan mér, fór fram úr, og ~~vegaálist-til~~ vonast ég því til, að mér verði leyft að halda áfram, ef ég niðist ekki úr hófi fram á þolinmæði hæstv. forseta; skal lofa að ljúka máli mínu eins fljótt og umsvifa- laust eins og ég hafði búið mig undir.

Það má vel vera, að annað hafi ekki verið

framkvæmanlegt, en það hámark bráðabirgðarástafana, sem

10
3

ofan á varó, ^{en} alla grg. vantar á um þörfina fyrir hinum gífurlegu skattaálögum, og sannleikurinn er sá, að enginn veit, hvað í raun og veru felst í lagáákvæðunum. Það er t. d. fyrst nú, sem sjútvmrh. upplýsir, að hann hafi gert mun betur við útgerðina en útgerðarmaðurinn Ólafur Thors hafi gert. Um þetta hefur stjórnin hingað til þagað. Og það er einnig með öllu óvíst, ^{hversu} ~~hveð~~ skattarnir eru miklir, þó að almenningur sé óvirtur með því að láta svo sem 250 millj. kr. í nýjum sköttum sé hætt að jafna niður á landslýðinn án þess að allur almenningur verði var við.

Þegar allt þetta kemur til, þá er eðlilegt, að ýms- um ^{is} ~~ist~~ fátt um, ekki sízt þegar við bætist, að þeir sem verið er að gera gælur við með öllu þessu, yfirráðamenn Alþýðusambands Íslands og Dagsbrúnar, láta þau ummæli fylgja, að þeir sætti sig við þetta aðeins þangað til þeir sjá, hverju fram vindur, ef þeim þykir ekki þá sín leið opin, þ. e. a. s. verkföll, nýr ófriður, ekki gegn atvinnuvegunum einum, heldur þjóðfélaginu í heild.

Þegar allt þetta er hugleitt, þá er árangurinn sannarlega harla rýr og verri en það, því að til þess að ná honum hefur þurft að leita um úrslitaráðin um málefni þjóðarinnar út fyrir hina fornhelgu sali Alþingis Íslendinga á þær slóðir, þar sem ofureflismenn, fullir af úreltum erlendum vinnukenningum, hafa öll ráð, ^{Skapað} ~~skap~~ er það fordæmi að láta ofbeldið eða hótanir um það ráða úrslitum, í stað þess að efla lýðræðið og þá hollustu við þjóðfélagið, sem ein leiðir til farsældar, þegar til lengdar lætur. Hér kemur og til, að

~~GTH~~

alpjóð

alpjóð veit, að þannig stendur nú á fyrir kommúnistum, að þeir áttu ekki margra kosta vöð. Atburðarásin hefur gert að verkum, að þeir óttast mjög sundrung flokksins og algera einangrun. Um það þarf ekki að leiti vitnis Stjórnarandstöðunnar. Þetta hafa stjórnarblöðin, Tíminn og Alþýðublaðið, hvað eftir áttrekað á undanförunum mánuðum. Þess vegna var það, að kommúnistar féllust á að fresta um sinn lausn þess máls, er þeir ætíð hafa talið mest um vert, sem sé brottför varnarliðsins frá Íslandi, en í áramótablaði sínu töldu þeir það vera mikilvægasta verkefnið. Þeir skýra sjálfir samþykkt frestunarinnar svo í Þjóðviljanum hinn 24. janúar:

Alþýðubandalagið
 "Þótt Alþýðan hafi staðið að frestun á viðræðum um brottför hersins, vegna þess að hinir stjórnarflokkarnir voru ekki andlega undir það búið, eins og á stóð í nóvembermánuði s.l., er afstaða þess gersamlega óbreytt".

Svo mörg eru þau orð, en getur nokkur firrt sjálfan sig ábyrgð með því einu, að félagar hans séu ekki andlega undir það búið að gera rétt, og ef það er satt, að þeir ætli að láta framkvæmd loforðanna vera komna undir andlegum undirbúningi samstarfsmanna sinna, fær það þá staðizt, að afstaða Alþýðubandalagsmanna sjálfra sé gersamlega óbreytt? Þeir hafa raunar svarað þessari spurningu, með því að hverfa frá framkvæmd ályktunarinnar frá 23. marz s.l.

En þeir láta svo, að skyggi aðeins skamma stund, og áramótagrein Þjóðviljans lyktar svo:

"Það er stefna og loforð stjórnarinnar, að herinn verði látinn hverfa af landi brott og ^{á árinu} ~~árið~~ 1957 verður að breyta því fyrirheiti í framkvæmd."

Svo mörg eru þau orð. En í sama tölublaði Þjóðviljans segir Hannibal Valdimarsson á þessa leið:

"Sú stefna fær nú öflugan stuðning verkamannaflokksins brezka, sem berst af þrótti fyrir því, að allir erlendir herir verði sem fyrst látnir víkja úr Vestur-Evrópu. Fari svo, að þessi stefna sigri, sem ekki er ólíklegt, einkum þar sem flest bendir nú til, að jafnaðarmenn í Vestur-Þýzkalandi og Bretlandi taki við völdum, áður en langir tímar líða, þá yrði Rússum ekki lengi stætt á því að hafa áfram setulið í löndum Mið- og Austur-Evrópu. Þetta allt skyldu menn hugleiða, og þá munu þeir sannfærast um, að ástæðulaust er að óttast ævarandi hersetu á Íslandi. Útlitið er þrátt fyrir alla skugga og hryðjur haustsins bjartara í þessum málum um þessi áramót en það hefur verið um langan tíma áður."

Þetta sagði Hannibal Valdimarsson, og Lúðvík Jósefsson var litlu skeleggari hér áðan.

Eftir þessum nýju yfirlýsingum er það bá orðið háð brottför allra erlendra herja úr gervalli Evrópu, að fylgja eigi eftir brottflutningi varnarliðsins frá Íslandi. Einhvern tíma hefðu kommúnistar talið, að ekki væri bjart framundan í þessum málum, ef herinn ætti að sitja á Íslandi, þangað til þessu væri fullnægt. Hingað til hefur verið sagt, að við ættum að vera hin mikla fyrirmynd. Nú eigum við að lalla allra síðastir á eftir.

Málgagn sjálfs forsrh. fer og ekki dult með það öðru hvoru, að nú eigi ekki að veikja varnirnar heldur styrkja þær, svo sem hinn 15. janúar, þegar talað er um, berum orðum, að sameiginlegar varnir eigi að treysta.

Að vísu birtir Tíminn alltaf öðru hvoru ummæli þvert ofan í þetta, svo sem á þrettándanum, en ekki gerir það málið ljósara. Ekki heldur sú ákvörðun utannrh. að gera nú talsmann kommúnista ~~í~~^á utanríkis-málum á Alþingi, Finnþoga Rút Valdimarsson, að fulltrúa Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum. Þetta er gert þvert ofan í allar fullyrðingar um, að kommúnistum verði alveg haldið utan við meðferð utanríkismálanna.

Það, sem hér skiptir máli, er, að enginn veit, hver hin raunverulega stefna hæstv. ríkisstj. í varnarmálun-um eða utanríkismálunum yfirleitt er. Stjórnin hefur að vísu rofið sín fyrri fyrirheit. Það er aðvissu leyti góðra gjalda vert, af því að þau fyrirheit horfðu þjóðinni til illis, en ~~rík~~ íslenszka ríkisstjórnin var eina stjórn Atlantshafsríkis, sem t.d. í ágúst s.l. taldi ástandið í heimsmálum slíkt, að hér mætti slaka á vörnum. Síðari atburðir urðu einungis til að bjarga henni frá því að gerasig að heimsviðundri, enda er fram komið innan lands og utan, að stjórnin hefur fengið sitt endurgjald. "Ísland létur borga sér vel," var nýlega sagt í þýzkublaði um varnarsamninga ríkisstj. við Bandaríkjamenn. Þannig fer, þ^egar hentistefna er látin ráða, loforð eru gefin, sem ekki er hægt að standa við, hrópyrði eru notuð í stað raka, valdabarátta í stað leitar að raunverulegum vanda þjóðfélagsins.

Íslenszka þjóðin á kröfu til, að forustumenn hennar skýri frá vandanum eins og hann er, hverju sinni, reyni að ráða bót á honum í samræmi við fyrirheit sín, en leyfi þjóðinni sjálfri að dæma um, ef forsendur bregðast eða atvik breytast svo, að algerð stefnubreyting verður ekki umflúin.

Við sjálfstæðismenn teljum, að nú standi svo á, og þess vegna höfum við borið fram þá till., að þjóðin fái sjálf að skera úr um örlög sín.

Þakka fyrir. Góða nótt.